

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

13. januar 2022*

»Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EU) nr. 1169/2011 – bilag VII, del E, punkt 2, litra a) – fødevareinformation til forbrugerne – mærkning af og præsentationsmåder for fødevarer – direktiv 2000/36/EF – bilag I, del A, punkt 2, litra c) – kakao- og chokoladevarer – ingrediensliste for en fødevare, der er bestemt til forbrugerne i en medlemsstat«

I sag C-881/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Krajský soud v Brně (den regionale ret i Brno, Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 25. oktober 2019, indgået til Domstolen den 4. december 2019, i sagen

Tesco Stores ČR a.s.

mod

Ministerstvo zemědělství,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, formanden for Fjerde Afdeling, C. Lycourgos, og dommerne I. Jarukaitis, I. Ziemele og M. Ilešič (refererende dommer),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Tesco Stores ČR a.s. ved advokát L. Šrubař,
- Ministerstvo zemědělství ved R. Pokorný,
- den tjekkiske regering ved M. Smolek, J. Vlácil og J. Očková, som befuldmægtigede,

* Processprog: tjekkisk.

– Europa-Kommissionen ved B. Hofstätter, P. Ondrůšek og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. oktober 2021, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af del E, punkt 2, litra a), i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18), sammenholdt med del A, punkt 2, litra c), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum (EFT 2000, L 197, s. 19).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Tesco Stores ČR a.s. (herefter »Tesco«) og Ministerstvo zemědělství (landbrugsministerium, Den Tjekkiske Republik) vedrørende mærkning af produkter, som Tesco sælger i Den Tjekkiske Republik.

Retsforskrifter

Forordning nr. 1169/2011

- 3 1., 3., 4., 13., 17., 20, 22. og 26. betragtning til forordning nr. 1169/2011 har følgende ordlyd:
 - »(1) Ifølge artikel 169 [TEUF] skal [Den Europæiske Union] bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som den vedtager i henhold til artikel 114 [TEUF].
 - [...]
 - (3) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og garantere deres ret til information bør der sikres hensigtsmæssig forbrugeroplysning om de fødevarer, de indtager.
 - [...]
 - (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed [(EUT 2002, L 31, s. 1)] er det et generelt princip for fødevarerlovgivningen, at den skal give forbrugerne grundlag for at træffe informerede valg med hensyn til de fødevarer, de indtager, og hindre enhver praksis, som kan vildlede forbrugeren.

[...]

(13) Det er nødvendigt at fastsætte fælles definitioner, principper, krav og procedurer, så der opstilles klare rammer og et fælles grundlag for Unionens og medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende fødevareinformation.

[...]

(17) Den primære begrundelse for at kræve obligatorisk fødevareinformation bør være ønsket om at sætte forbrugerne i stand til at identificere en fødevare og anvende den på passende vis og at træffe valg, der passer til deres individuelle kostbehov. [...]

[...]

(20) Lovgivningen om fødevareinformation bør omfatte forbud mod at vildlede forbrugerne, navnlig hvad angår fødevarens karakteristika, virkninger eller egenskaber, eller at tillægge fødevarerne medicinske egenskaber. [...]

[...]

(22) Der bør opstilles en liste over alle obligatoriske oplysninger, der principielt skal gives for alle fødevarer bestemt til den endelige forbruger og storkøkkener. Listen bør fortsat omfatte de oplysninger, der allerede kræves i henhold til gældende EU-lovgivning, idet det generelt opfattes som et værdifuldt regelsæt for forbrugeroplysning.

[...]

(26) Etiketter på fødevarer bør være tydelige og forståelige, så de kan hjælpe forbrugere, der ønsker at træffe mere kvalificerede valg af fødevarer og kost. [...]

4 Kapitel I i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Almindelige bestemmelser« indeholder forordningens artikel 1 og 2.

5 Denne forordnings artikel 1 med overskriften »Formål og anvendelsesområde« fastsætter i stk. 1 følgende:

»Denne forordning har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af forbrugerne i relation til fødevareinformation, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse og deres informationsbehov, samtidig med at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.«

6 Nævnte forordnings artikel 2 med overskriften »Definitioner« bestemmer følgende i stk. 2:

»Endvidere forstås ved:

[...]

c) »obligatorisk fødevareinformation«: de oplysninger, som den endelige forbruger skal have i medfør af EU-bestemmelserne

[...]

f) »ingrediens«: ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymmer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form [...]

[...]

h) |»sammensat ingrediens«: en ingrediens, som selv er produktet af mere end én ingrediens

[...]

n) »betegnelse ifølge forskrifterne«: en varebetegnelse for en fødevare som foreskrevet i de EU-bestemmelser, der gælder for den, eller, i mangel af sådanne EU-bestemmelser, den varebetegnelse, der er foreskrevet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor fødevaren sælges til den endelige forbruger eller til storkøkkener

[...]«

7 Artikel 3 med overskriften »Generelle målsætninger« i kapitel II om »Generelle principper vedrørende fødevareinformation« i forordning nr. 1169/2011 bestemmer i stk. 1 som følger:

»Fødevareinformation har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.«

8 Denne forordnings kapitel III med overskriften »Generelle krav til fødevareinformation og fødevarevirksomhedsledernes ansvar« omfatter bl.a. forordningens artikel 6 og 7.

9 Den nævnte forordnings artikel 6 med overskriften »Grundlæggende krav« har følgende ordlyd:

»Alle fødevarer, der er bestemt til den endelige forbruger eller til storkøkkener, skal ledsages af fødevareinformation i overensstemmelse med denne forordning.«

10 Samme forordnings artikel 7 med overskriften »Fair oplysningspraksis« bestemmer i stk. 1:

»Fødevareinformation må ikke være af en sådan art, at den vildleder, især:

a) med hensyn til fødevarens beskaffenhed og især dens art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsesland eller herkomststed, fremstillings- eller frembringelsesmåde

[...]«

11 Kapitel IV i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Obligatorisk fødevareinformation« i afdeling 1 med overskriften »Indhold og præsentation« indeholder bl.a. forordningens artikel 9 og 15.

- 12 Forordningens artikel 9 med overskriften »Liste over obligatoriske angivelser« bestemmer i stk. 1:
- »1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 10-35, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:
- a) varebetegnelsen for fødevaren
- b) ingredienslisten
- [...]«
- 13 Stk. 1 og 2 i nævnte forordnings artikel 15 med overskriften »Sprogkrav« har følgende ordlyd:
- »1. Obligatorisk fødevareinformation anføres på et sprog, der er let forståeligt for forbrugerne i de medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, jf. dog artikel 9, stk. 3.
2. De medlemsstater, hvor en fødevare markedsføres, kan på deres område kræve, at disse oplysninger findes på et eller flere af de officielle EU-sprog.«
- 14 I samme kapitel IV i samme forordning under afdeling 2 med overskriften »Nærmere bestemmelser om obligatoriske oplysninger« bestemmer forordningens artikel 17 med overskriften »Varebetegnelse for fødevaren« følgende i stk. 1:
- »Varebetegnelsen for en fødevare er dens betegnelse ifølge forskrifterne. Hvis en sådan betegnelse ikke findes, er varebetegnelsen for fødevaren dens sædvanlige betegnelse, eller, hvis der ikke findes en sædvanlig betegnelse, eller den sædvanlige betegnelse ikke anvendes, anføres en beskrivende betegnelse for fødevaren.«
- 15 Artikel 18 med overskriften »Ingrediensliste«, der er indeholdt i samme afdeling 2 i kapitel IV i forordning nr.1169/2011, bestemmer i stk. 1, 2 og 4:
- »1. Ingredienslisten skal have en passende overskrift eller indledning, som består af eller hvori ordet »ingredienser« indgår. Den skal bestå af en opregning af samtlige ingredienser i fødevaren efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet.
2. Ingredienserne skal i givet fald angives ved deres specifikke betegnelse i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 og i bilag VI.
- [...]
4. I bilag VII er der fastsat tekniske bestemmelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1 og 2.«

- 16 Bilag VII til forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Angivelse af og betegnelse for ingredienser« omfatter bl.a. en del E, der selv har overskriften »Betegnelse af sammensatte ingredienser«, som bestemmer:
- »1. En sammensat ingrediens kan anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, dersom denne er fastsat ved lov eller ved sædvane, og efter sin samlede vægt i produktet, såfremt denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens.
 - 2. Med forbehold af artikel 21 er ingredienslisten over sammensatte ingredienser ikke obligatorisk:
 - a) når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er fastsat i gældende EU-bestemmelser, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2% af færdigvaren [...]
 - [...]
 - c) når den sammensatte ingrediens er en fødevarer, for hvilken der ifølge EU-bestemmelserne ikke kræves en ingrediensliste.«

Direktiv 2000/36

- 17 Syvende og ottende betragtning til direktiv 2000/36 har følgende ordlyd:
- »(7) For at sikre det indre markeds enhedspræg bør alle chokoladevarer, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, kunne markedsføres i [EU] under de varebetegnelser, der fremgår af bestemmelserne i bilag I til dette direktiv.
 - (8) I henhold til de generelle bestemmelser om mærkning af levnedsmidler, der er fastsat i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler [(EFT 1979, L 33, s. 1)], er navnlig en angivelse af ingredienser i henhold til artikel 6 obligatorisk. Dette direktiv gør direktiv 79/112/EØF anvendeligt på kakao- og chokoladevarer for at sikre en korrekt forbrugeroplysning.«
- 18 Artikel 3, nr. 1), i direktiv 2000/36 har følgende ordlyd:

»Direktiv 79/112/EØF anvendes for de i bilag I nævnte produkter på følgende betingelser:

- 1) Varebetegnelserne i bilag I er forbeholdt de i bilaget nævnte produkter og skal benyttes i handelen for at betegne dem.

De pågældende varebetegnelser kan dog anvendes supplerende og i overensstemmelse med de bestemmelser eller den skik og brug, der gælder i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger finder sted, for at betegne andre produkter, som ikke kan forveksles med de i bilag I definerede.«

- 19 Artikel 4 i direktiv 2000/36 bestemmer:

»For de i bilag I definerede produkter må medlemsstaterne ikke vedtage nationale bestemmelser, der ikke er hjemlet i dette direktiv.«

- 20 Bilag I til dette direktiv, der har overskriften »Produkternes varebetegnelser, definitioner og karakteristiske egenskaber«, indeholder en del A med overskriften »Betegnelser og definitioner«. Punkt 2, litra c), i denne del har følgende ordlyd:

»Chokoladepulver

Betegner det produkt, der er en blanding af kakaopulver og sukker med et indhold af kakaopulver på mindst 32%.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 21 Tesco-koncernen, der er en multinational detailhandler med hjemsted i Det Forenede Kongerige, driver supermarkeder bl.a. i Den Tjekkiske Republik. Selskabets tjekkiske datterselskab, Tesco Stores ČR (herefter »Tesco«), markedsførte visse fødevarer under mærket Monte i sine forretninger i Den Tjekkiske Republik. Mærkningen af de omhandlede produkter, nemlig Monte chokolademælksdessert med hasselnødder på 220 g, Monte chokolademælksdessert på 100 g og Monte chokolademælkedrik med hasselnødder på 200 ml, angav en liste over ingredienser, som omfattede *čokoládový prášek* (pulver af chokolade) uden yderligere at præcisere sammensætningen heraf.
- 22 Den 27. maj 2016 pålagde Státní zemědělská potravinářská inspekce, inspektorát v Brně (national myndighed for landbrugs- og fødevarekontrol, inspektoratet i Brno, Den Tjekkiske Republik, herefter »SZPI«) Tesco at fjerne de omhandlede produkter fra sine forretningssteder i Den Tjekkiske Republik og forbød Tesco at markedsføre dem. SZPI lagde til grund, at mærkningen af de nævnte produkter indeholdt angivelsen »čokoládový prášek« (pulver af chokolade) uden at præcisere ingredienserne i strid med artikel 9, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 18, stk. 1 og 4, i forordning nr. 1169/2011. Desuden følger det af bilag I, del A, punkt 2, litra c), til direktiv 2000/36, at udtrykket »čokoláda v prášku« (»chokoladepulver«) på tjekkisk skal anvendes og ikke udtrykket »čokoládový prášek« (»pulver af chokolade«).
- 23 Efter en klage indgivet af Tesco annullerede SZPI ved to særskilte afgørelser af 6. juni 2016 de foranstaltninger, der var truffet den 27. maj 2016. SZPI annullerede således ved den første afgørelse forbuddet mod markedsføring af de omhandlede produkter og ved den anden afgørelsen om tilbagemægning af disse produkter fra alle de forretninger, der er beliggende i Den Tjekkiske Republik.
- 24 I forbindelse med en fremskyndet procedure for fornyet behandling ændrede ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (centralinspektorat for den nationale myndighed for kontrol med fødevarer, Den Tjekkiske Republik) imidlertid ved to afgørelser af 2. februar 2017 SZPI's afgørelser af 6. juni 2016, idet centralinspektoratet gav afslag på Tescos klage.
- 25 Ved to afgørelser af 21. april 2017 gav Ministerstvo zemědělství (landbrugsministerium) afslag på Tescos klage over de afgørelser, der var truffet i forbindelse med den fremskyndede procedure for fornyet behandling.
- 26 Tesco anlagde sag til prøvelse af disse afgørelser ved Krajský soud v Brně (den regionale ret i Brno, Den Tjekkiske Republik) og gjorde gældende, at undtagelsen i bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011 også finder anvendelse på *čokoládový prášek* (»pulver af chokolade«), eftersom indholdet af denne formel er identisk med indholdet af *čokoláda v prášku*

(»chokoladepulver«). Konklusionen om, at kun den tjekkiske sprogversion af direktiv 2000/36 er afgørende, er ifølge Tesco i strid med principperne om EU-rettens funktionsmåde, eftersom alle sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse har samme gyldighed.

- 27 Ved dom af 26. februar 2019 forkastede Krajský soud v Brně (den regionale ret i Brno) søgsmålet, idet den fandt, at betegnelsen i hver sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36 er obligatorisk.
- 28 Tesco har iværksat kassationsanke til prøvelse af denne dom ved Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Den Tjekkiske Republik). Ved dom af 11. juli 2019 ophævede denne domstol den appellerede dom og hjemviste sagen til den regionale ret med henblik på fornyet afgørelse.
- 29 Da sagen endnu en gang er indbragt for Krajský soud v Brně (den regionale ret i Brno), har denne ret anført, at såvel direktiv 2000/36 som forordning nr. 1169/2011 har til formål at beskytte forbrugerne. Det er derfor vigtigt, at de erhvervsdrivende i hver medlemsstat følger betegnelsen som fastsat af EU-lovgiver på et sprog, der er let forståeligt i denne medlemsstat.
- 30 Den forelæggende ret har desuden anført, at Domstolens praksis vedrørende løsningen af en uoverensstemmelse mellem forskellige sprogversioner af en EU-retlig bestemmelse ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. Der er nemlig ingen uoverensstemmelse mellem sprogversionerne af direktiv 2000/36, selv om der findes en eller flere betegnelser for den samme ingrediens i henhold til de respektive sprogversioner. Der er tale om selvstændige lister over obligatoriske betegnelser på de respektive officielle sprog, der gælder for produkter bestemt til forbrugere i den medlemsstat, hvor det pågældende officielle sprog anvendes. Dom af 14. juni 2017, TofuTown.com (C-422/16, EU:C:2017:458), som Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) støttede sig på, kan ligeledes fortolkes således, at det er umuligt at anvende synonymymer eller oversættelser af obligatoriske betegnelser.
- 31 På denne baggrund har Krajský soud v Brně (den regionale ret i Brno) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »Skal den regel, der er fastsat i punkt 2, litra a), i bilag VII, del E, til [forordning nr. 1169/2011], fortolkes således, at for så vidt angår en fødevarer, der er bestemt [til] forbrugere i Tjekkiet, må en sammensat ingrediens, som er opregnet i punkt 2, litra c), i bilag I, del A, til [direktiv 2000/36], kun anføres blandt produktets ingredienser uden en præcis angivelse af dens sammensætning, hvis denne sammensatte ingrediens mærkes præcist i overensstemmelse med den tjekkiske sprogversion af bilag I til [direktiv 2000/36]?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 32 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende i forbindelse med mærkning af produkter, der markedsføres på en medlemsstats område, kun er undtaget fra forpligtelsen til at opregne alle de ingredienser, der udgør en sammensat ingrediens som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra h), hvis denne sammensatte ingrediens, der er genstand for en varebetegnelse i henhold til bilag I, del A, til direktiv 2000/36, i listen over ingredienser er angivet ved anvendelse af denne varebetegnelse i sprogversionen for den pågældende medlemsstat.

- 33 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, er dette spørgsmål forelagt i forbindelse med en tvist, der er opstået i forbindelse med Tescos markedsføring af visse fødevarer i Den Tjekkiske Republik, for så vidt som chokoladepulver, der indgår i fremstillingen af disse fødevarer, ikke er blevet identificeret på ingredienslisten for disse produkter ved anvendelse af den betegnelse, under hvilken en sådan sammensat ingrediens er angivet i den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36, dvs. »čokoláda v prášku«. Tesco har erstattet denne betegnelse med sin egen tjekkiske oversættelse af andre sprogversioner af dette bilag, såsom den tyske version »Schokoladenpulver« og den polske version (som indeholder ordene »proszek czekoladowy« og »czekolada w proszku«). Disse oversættelser har ført til anvendelsen af ordene »čokoládový prášek« (»pulver af chokolade«) som betegnelse for denne sammensatte ingrediens.
- 34 For det første bemærkes, at der med direktiv 2000/36 foretages en fuldstændig harmonisering af varebetegnelserne for kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum med henblik på at sikre det indre markeds enhedspræg. De varebetegnelser, som er opregnet i bilag I til direktiv 2000/36, er i henhold til direktivets artikel 3, nr. 1), således både obligatoriske og forbeholdt de varer, som er omfattet af dette bilag. Da artikel 4 i direktiv 2000/36 i øvrigt forbyder medlemsstaterne for de i bilag I definerede produkter at vedtage nationale bestemmelser, som ikke er fastsat i dette direktiv, skal direktivet anses for at have skabt en bindende og udtømmende ordning for varebetegnelser (jf. i denne retning dom af 25.11.2010, Kommissionen mod Italien, C-47/09, EU:C:2010:714, præmis 29 og 36).
- 35 Dernæst fremgår det af bilag I, del A, punkt 2, litra c), i direktiv 2000/36, sammenholdt med artikel 3, nr. 1), samt syvende betragtning til dette direktiv, at et produkt, der er en blanding af kakaopulver og sukker med et indhold af kakaopulver på mindst 32%, med henblik på anvendelsen af det nævnte direktiv skal betegnes som »chokoladepulver«.
- 36 Det følger heraf, at hvis det antages, at den i hovedsagen omhandlede sammensatte ingrediens opfylder kriterierne for at blive betegnet som »chokoladepulver« som omhandlet i bilag I, del A, punkt 2, litra c), til direktiv 2000/36, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, skal denne sammensatte ingrediens i handelen betegnes som »chokoladepulver«.
- 37 Denne konklusion understøttes af den omstændighed, at betegnelsen »chokoladepulver« i bilag I, del A, punkt 2, litra c), til direktiv 2000/36 udgør en »betegnelse ifølge forskrifterne« i henhold til de EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse på denne fødevarer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra n), i forordning nr. 1169/2011. En sådan betegnelse skal anvendes på hele EU's område i overensstemmelse med forordningens artikel 17 og 18. I henhold til nævnte forordnings artikel 15, stk. 1, skal denne betegnelse desuden anføres på fødevaren på et sprog, som er let forståeligt for forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren markedsføres.
- 38 For det andet bemærkes, at i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011 skal den ingrediensliste, der skal være anført på fødevarerne, bestå af en opregning af samtlige ingredienser i den pågældende fødevarer, efter faldende vægt henført til fremstillingstidspunktet for denne fødevarer.
- 39 Opregningen af de ingredienser, der udgør en sammensat ingrediens, kan i overensstemmelse med bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011 således udelades, når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er defineret i henhold til gældende EU-bestemmelser, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 2% af færdigvaren.

- 40 I denne henseende følger det af nærværende doms præmis 36 og 37, at en sådan udeladelse af ingredienser, der indgår i sammensætningen af en sammensat ingrediens som den i hovedsagen omhandlede, kun er tilladt, for så vidt som denne sammensatte ingrediens identificeres ved den betegnelse, som den har i henhold til EU-lovgivningen, og på et sprog, der er let forståeligt for forbrugerne i den medlemsstat, hvor fødevaren markedsføres. I det foreliggende tilfælde synes det derfor at forholde sig således, at for at være omfattet af fritagelsen i bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011, skal den sammensatte ingrediens, der er anført på mærkningen for fødevarer, der markedsføres i Den Tjekkiske Republik, være identificeret under sin betegnelse på tjekkisk.
- 41 For det tredje skal det undersøges, om den undtagelse, der er fastsat i dette bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011, kan finde anvendelse selv i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor den erhvervsdrivende ikke har brugt navnet på den sammensatte ingrediens, således som den fremgår af den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36, men har erstattet denne betegnelse med sin egen oversættelse til tjekkisk af betegnelsen af denne ingrediens, således som den fremgår af andre sprogversioner af dette bilag I.
- 42 I denne henseende bemærkes for det første, at for så vidt som bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011 indfører en undtagelse fra reglen om, at samtlige ingredienser i en fødevare skal være opført på ingredienslisten, skal dette bilag VII, del E, punkt, litra a), fortolkes indskrænkende.
- 43 For det andet skal det fremhæves, at forordning nr. 1169/2011, således som det fremgår af dens artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, sammenholdt med første, tredje og fjerde betragtning til forordningen, bl.a. har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelsen af forbrugerne i relation til fødevarerinformation, idet der tages hensyn til forskellene i forbrugernes opfattelse (dom af 1.10.2020, Groupe Lactalis, C-485/18, EU:C:2020:763, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Med henblik herpå er formålet med forordning nr. 1169/2011 i henhold til dens artikel 3, stk. 1, sammenholdt med tredje og fjerde betragtning til denne forordning, at sikre, at de oplysninger, der gives til forbrugerne, gør det muligt for forbrugerne at træffe informerede valg (jf. i denne retning dom af 12.11.2019, Organisation juive européenne og Vignoble Psagot, C-363/18, EU:C:2019:954, præmis 53).
- 45 Det fremgår nærmere bestemt af 17. betragtning til forordning nr. 1169/2011, at den obligatoriske karakter af informationen om sammensætningen af fødevarer følger af nødvendigheden af »at sætte forbrugerne i stand til at identificere en fødevare og anvende den på passende vis og at træffe valg, der passer til deres individuelle kostbehov«.
- 46 Et sådant formål kræver, som allerede fastslået af Domstolen, at fødevarerinformation er korrekt, neutral og objektiv (jf. i denne retning dom af 22.9.2016, Breitsamer und Ulrich, C-113/15, EU:C:2016:718, præmis 69, og af 1.10.2020, Groupe Lactalis, C-485/18, EU:C:2020:763, præmis 44). Denne information må ikke være af en sådan art, at den vildleder forbrugeren, især med hensyn til fødevarens art, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelsessted eller det sted, hvor fødevaren kommer fra, fremstillings- eller frembringelsesmåde (dom af 4.6.2015, Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände, C-195/14, EU:C:2015:361, præmis 31).

- 47 Et sådant formål ville imidlertid blive bragt alvorligt i fare, hvis de erhvervsdrivende, når de er forpligtet til at overholde varebetegnelsen for en sammensat ingrediens, således som den er fastsat i en EU-lovgivning, kunne undlade at respektere betegnelsen for denne ingrediens, således som den fremgår af den relevante sprogversion af denne lovgivning, og frit oversætte de udtryk, hvormed den nævnte sammensatte ingrediens betegnes i andre sprogversioner af den nævnte lovgivning.
- 48 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 63 og 71 i forslaget til afgørelse, gør sådanne frie oversættelser det nemlig ikke muligt for forbrugerne med sikkerhed at kende sammensætningen af en sådan sammensat ingrediens, blot ved at læse den på ingredienslisten for den fødevare, hvori den indgår.
- 49 I det foreliggende tilfælde skal det nærmere bestemt fremhæves, at det kun er udtrykket »čokoláda v prášku« (»chokoladepulver«), der er genstand for en præcis definition i bilag I, del A, punkt 2, litra c), til direktiv 2000/36. En sådan definition findes derimod ikke i forbindelse med EU-lovgivningen med hensyn til udtrykket »čokoládový prášek« (»pulver af chokolade«).
- 50 Det forhold, at den i hovedsagen omhandlede ingrediens, således som Tesco har fremhævet i sit skriftlige svar på Domstolens spørgsmål, indeholder kakao og sukker, og at dens kakaoindhold udgør mindst 32%, og at den derfor fuldt ud opfylder kravene i bilag I til direktiv 2000/36 for at kunne kvalificeres som »chokoladepulver«, ændrer intet ved den omstændighed, at det i det foreliggende tilfælde kun er betegnelsen for denne sammensatte ingrediens, som nævnt i den tjekkiske sprogversion af bilag I til direktiv 2000/36, der kan opfylde kravene til en passende informering af forbrugerne.
- 51 Den omstændighed, at det tillades de erhvervsdrivende at identificere en sammensat ingrediens, der er genstand for en varebetegnelse i henhold til direktiv 2000/36, ved frit at oversætte en sådan betegnelse, således som den fremgår af andre sprogversioner af dette direktiv, ville desuden være til skade for den fuldstændige harmonisering af varebetegnelserne, der er foretaget ved direktivet, således som den er beskrevet i nærværende doms præmis 34. Det følger nemlig heraf, at ingredienslisten for en fødevare kan angive en sammensat ingrediens, der er omfattet af bilag I til direktiv 2000/36, under en betegnelse, som ikke findes i nogen af sprogversionerne af dette bilag, og som følgelig fraviger den betegnelse ifølge forskrifterne, der er fastsat i dette direktiv.
- 52 Det skal i denne henseende endvidere tilføjes, at en hensyntagen til princippet om ækvivalens mellem de forskellige sprogversioner af en EU-retlig bestemmelse ikke kan føre til, at en erhvervsdrivende sættes i stand til at undlade at overholde nogen af disse versioner. Den konstatering, der er foretaget i nærværende doms præmis 47, rejser heller ikke tvivl om princippet om, at der i tilfælde af uoverensstemmelse mellem sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse ikke skal gives forrang til en af disse. Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 44 i forslaget til afgørelse, indebærer den blotte omstændighed, at forskellige sprogversioner har forskellige betegnelser for den pågældende sammensatte ingrediens, idet nogle af dem kun anvender én betegnelse, mens andre anvender flere, ikke, at der foreligger en uoverensstemmelse mellem sprogversionerne.
- 53 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til forordning nr. 1169/2011 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der i forbindelse med mærkning af produkter, der markedsføres på en medlemsstats område, kun er undtaget fra forpligtelsen til at opregne alle de ingredienser, der udgør en sammensat ingrediens som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra h), hvis

denne sammensatte ingrediens, der er genstand for en varebetegnelse i henhold til bilag I, del A, til direktiv 2000/36, i listen over ingredienser er angivet ved anvendelse af denne varebetegnelse i sprogversionen for den pågældende medlemsstat.

Sagsomkostninger

- 54 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der i forbindelse med mærkning af produkter, der markedsføres på en medlemsstats område, kun er undtaget fra forpligtelsen til at opregne alle de ingredienser, der udgør en sammensat ingrediens som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra h), hvis denne sammensatte ingrediens, der er genstand for en varebetegnelse i henhold til bilag I, del A, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36 2003/36/EF af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum, i listen over ingredienser er angivet ved anvendelse af denne varebetegnelse i sprogversionen for den pågældende medlemsstat.

Underskrifter